

Brev dato: 26-10-2020
Sagsnr. 2020 - 22278
Akt. nr. 15200730

Postboks 1614
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
E-mail: nap@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

Medlem af Inatsisartut
Marianne Paviassen, Inuit Ataqtigiit
/Her

Svar på § 37-spørgsmål nr. 172_2020 om oprindelige folks rettigheder

Kære Marianne Paviassen

Den 9. oktober 2020 har du i henhold til § 37 stk. 1 i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsat følgende spørgsmål til Naalakkersuisut. Dine spørgsmål er henvist til min besvarelse. Spørgsmålene gengives nedenfor, efterfulgt af besvarelser.

1. Kan Naalakkersuisut bekræfte, at Naalakkersuisut tager forbehold for ILO-konvention nr. 169 om oprindelige folks rettigheder, med det resultat, at disse rettigheder ophører når Naalakkersuisut hjemtager områder?

Svar: I forbindelse med Danmarks tiltrædelse af ILO konvention nr. 169 i 1979 afgav Danmark en erklæring, som var støttet af det daværende Inatsisartut. I denne erklæring udtaltes bl.a. følgende: "I Danmark findes der kun et indfødt folk (oprindeligt folk) i konvention nr. 169's betydning. Det drejer sig om den oprindelige befolkning i Grønland eller Inuit".

Det er desuden Naalakkersuisuts opfattelse at betydningen og fortolkningen af rettighederne under ILO-konvention nr. 169 må tage udgangspunkt i at Grønland i dag har selvstyre, og derved som et folk med ret til selvbestemmelse under folkeretten, selv har overtaget den lovgivende og udøvende magt på en lang række områder, herunder råstofområdet. Det betyder at, de kollektive rettigheder som oprindelige folk har, har mistet betydning i forholdet mellem Danmark og Grønland, så længe Danmark respekterer Grønlands ret til selvbestemmelse.

2. Når Naalakkersuisut har den opfattelse, at disse førnævnte rettigheder for de oprindelige folk ikke er gældende i Grønland, hvornår har man bestemt at de ophører?

Svar: Det følger af ovenstående svar at rettigheder under ILO-konvention nr. 169 ikke kan påberåbes over for Danmark for så vidt angår hjemtagne områder.

Hvad angår de hjemtagne områder kan det tilføjes, at Naalakkersuisut i sit løbende arbejde tilstræber en implementering af de normer som ligger til grund for oprindelige folks rettigheder. Som eksempel kan nævnes Råstofloven som bl.a. indeholder krav som har til hensigt at modvirke, at aktiviteter og anlæg får utilsigtede eller væsentlige negative virkninger på berørte lokalsamfund, herunder på kulturelle værdier.

Dette sikres bl.a. ved, at en ansøgning om en udnyttelsestilladelse skal belyse alle eventuelle påvirkninger af et råstofprojekt, herunder sociale samt miljø- og sundhedsmæssige aspekter. Ansøgningsmaterialet bliver løbende grundigt gennemgået af relevante myndigheder. Derudover er ansøgningsmaterialet underlagt en offentlig høring på minimum 8 uger, hvor der i høringsperioden bliver afholdt møder med offentligheden med deltagelse fra Selvstyret, selskabet (ansøger), Selvstyrets eksterne rådgivere samt uvildige forskere. Efter inddragelse af alle hørings svar kan Naalakkersuisut herefter

træffe en afgørelse om hvorvidt en udnyttelsestilladelse kan meddeles.

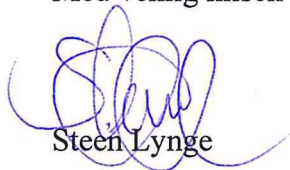
3.Såfremt rettigheder for oprindelige folk er ophørt i vores land, hvem har besluttet at de ophørte?

Svar: Det er Naalakkersuisuts opfattelse at indførelse af Selvstyre i 2009, er en implementering af oprindelige folks rettigheder således som de fremgår under både ILO-konvention nr. 169 såvel som FNs Erklæring/Deklaration om oprindelige folks rettigheder.

4.Spurgt direkte, er de internationale aftaler om de oprindelige folks rettigheder gyldighed i Grønland eller har de ikke gyldighed i Grønland?

Svar: De internationale aftaler om oprindelige folks rettigheder har mistet deres betydning i forholdet mellem Danmark og Grønland for så vidt angår de hjemtagne områder. På de hjemtagne områder påhviler det derfor Naalakkersuisut at sikre og beskytte det grønlandske folks rettigheder, både de kollektive såvel som de individuelle. Naalakkersuisut søger at efterstræbe implementeringen af de normer som ligger til grund for konkrete og relevante bestemmelser under både ILO-konvention nr. 169 samt FNs erklæring om oprindelige folks rettigheder.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga
Med venlig hilsen

Steen Lyngø